

Emotie de toamna De Nichita Stanescu

Nichita Stanescu este unul dintre marii poeti romani contemporani care a creat un limbaj poetic nou, capabil sa transpuna in versuri o anumita viziune asupra lumii inconjuratoare. Calitatea limbajului sau si noutatea lui constat in multimea de metafore folosite si in prospetimea exprimarii.

Poezia „Emotie de toamna” face parte din volumul „O viziune a sentimentelor”, iar titlul ei este o metafora deoarece cuvantul toamna exprima o stare sufleteasca iar cuvantul emotie simbolizeaza starea de teama deoarece sentimentul iubirii este pe cale sa se stinga din cauza scurgerii ireversibile a timpului.

Poezia are 2 parti si surprinde starile si sentimentele indragostitului, a Eului liric, care descopera fragilitatea sentimentului de iubire odata cu venirea toamnei.

Prima parte alcatuita din 6 versuri scoate in evidenta teama indragostitului ca iubirea va fi tulburata din trecerea timpului.

De aceea, pentru a-si putea pastra sentimentele puternice de iubire, el isi implora iubita sa protesteze cu dragoste si sa-i aline tristetele: „a venit toamna, acoperami inima cu ceva, cu umbra unui copac, sau mai bine cu umbra ta”. Cuvintele inima si umbra sunt metafore care sugereaza trairea sufleteasca.

Indragostitul este speriat la gandul ca iubirea i se va stinge daca nu isi poate vedea iubita. Degradarea sentimentului de iubire poate fi determinat si de instrainarea iubitei si suferintelor. Aceste stari sunt redade cu ajutorul metaforelor: aripi, ochi straini, frunza de pelin, care semnifica nevoia de zbor, instrainarea, suferinta si durerea singuratatii.

Partea a doua alcatuita din ultimele 4 versuri ne sugereaza ideea ca datorita intensitatii ei, iubirea nu dispare ci eventual este transpusa intr-un alt plan, cel al creatiei, al unei lumi imaginare, deoarece indragostitul este in stare sa transforme tot ce il inconjoara. Astfel, iubirea isi pastreaza puritatea si forta printr-o continua regenerare: „si atunci ma apropii de pietre si tac, iau cuvintele si le inec in mare. Suier luna si o rasar, si o prefac intr-o dragoste mare.

Intreaga poezie cuprinde atat elementele terestre: „toamna”, „mare”, cat si elementele cosmice: „norul”, „luna”, eul liric penduland intre cele 2 spatii.

Intre elementele planului natural le intalnim si pe cele fundamentale universului: „pamantul”, „apa”, „aerul” si „focul” care in poezie ne sunt sugerate de cuvintele: „pietre”, „mare”, „nori”, „luna”.

Pentru a-si exterioriza sentimentele, poetul foloseste verbe la toate cele 5 timpuri. Formele de viitor exprima increderea in persistenta sentimentului iubirii cea ce mai diminueaza din tristetea indragostitului.

Din punct de vedere al versificatiei observam ca prima strofa formata din sase versuri (sextina) are rima imperecheata iar cea de-a doua strofa care este un catren are rima incrustata masura versurilor este inegala varind de la 7 la 15 silabe.

Poezia „Emotie de toama” ca si celelalte poezii ale lui Nichita Stanescu se remarca prin originalitate, prin bogatia metaforica a limbajului poetic, prin lirism si sinceritate, caracteristici specifice intregului volum „O viziune a sentimentelor”, pe care critic literar Eugen Simion il considera romanul unei idile.